

முத்திரை ஒலி...

“கலை இளகல்”
ஸாலி இப்னு நபீஸா
அக்கரைப்பற்று

முத்துத் தவிர.....

கவிதைத் தொகுதி - 1999

கலை இளவல்
ஸாலி இப்னு நபீஸா
அக்கரைப்பற்று.

வெளியீடு:
முஸ்லிம் லீக் வாலிப
முன்னணிகளின் சம்மேளனம்
அம்பாறை மாவட்டம்.

சென்னை - சூதாக்குதல் சந்தர்ப்பம்

சென்னை - சூதாக்குதல் சந்தர்ப்பம்
சென்னை - சூதாக்குதல் சந்தர்ப்பம்
சென்னை - சூதாக்குதல் சந்தர்ப்பம்

சென்னை - சூதாக்குதல் சந்தர்ப்பம்
சென்னை - சூதாக்குதல் சந்தர்ப்பம்
சென்னை - சூதாக்குதல் சந்தர்ப்பம்

சமர்ப்பணம்

என் அன்புத் தந்தை மர்ஹும்
ஆதம்பாவா முஹம்மது மீராசாஹிபு
அவர்களுக்கு

இக்கவிதைத் தொகுப்பை

சமர்ப்பணம்

செய்கின்றேன்.

நூலாசிரியர்.

நன்றி இவர்களுக்கு....!

கையெழுத்து :- செல்வி. எம். எம். தஸ்ரிபா

அட்டைப்படம் :- திரு. ஏ. எம். தாஜ்

வெளியீடு :- முஸ்லிம் லீக் வாலிப முன்னணி
அம்பாரை மாவட்ட சம்மேளனம்.

ஆலோசகர் :- அல்-ஹாஜ். எம். எச். எம். ஜெமில் (எம்.ஏ)
கலாசார சமய அலுவல்கள் அமைச்சு

பொறியியலாளர்:- திரு. ஏ. பி. ஜாபீர்,

தினகரன் :- கவிதாசாகரம், திரு. ஜெகதீஸ்வரன்

இலங்கை ஒளிபரப்புக்கூட்டுத்தாபனம் :-

திரு. பி. எச். அப்துல் ஹமீட்

திரு. ஆர். சந்திரமோகன்

திரு. கே. ஜெயகிருஷ்ணா

அச்சகம் :- செலக்ஷன் ஓப்செட்.

டைப்செட்டிங் :- சுப்பர்கொம் கொம்பியூட்டர்
சிஸ்டம் அன் டெக்னோலோஜி

திரு. பெளமி தினமணி

திரு. எம். யோகராஜன் (கவிஞர்)

திரு. நியாஸ் (கவிஞர்)

திரு. கவிஞர் அன்புமன்

பாலமுனை பாறாக் (கவிஞர்)

- என் தாய்க்கும். -

ஸாலி இப்னு நபீஸா

வெளியீட்டுரை

அம்பாரை மாவட்டத்தில் சமூக நலன் சார்ந்த நடவடிக்கைகளில் மாத்திரமல்லாது கலை இலக்கிய முயற்சிகளுக்கும் ஆதரவு நல்கி, மாதாந்தக் கருத்தரங்குகள், கவியரங்குகள், விமர்சனங்கள் என்று நடத்தி வருகின்ற முஸ்லிம் லீக் வாலிப முன்னணிகளின் அம்பாரை மாவட்ட சம்மேளனம் கலை இளவல் ஸாலி இப்னு நபீஸா அவர்களின் 29 கவிதைகள் அடங்கிய “முத்தத்தைத் தவிர..!” என்ற புதுக்கவிதைத் தொகுதியை வெளியிட்டு வைப்பதில் பெருமிதம் கொள்கிறது. நூல் வெளியீட்டு வரிசையில் இது முன்னணியின் நான்காவது வெளியீடு. ஏற்கனவே, இரண்டு கவிதை நூல்களையும், ஒரு சிறுகதைத் தொகுதியையும் வெளியிட்டு வைத்து இப்பிரதேச எழுத்தாளர்களை ஊக்குவித்த திருப்தி முன்னணிக்கு உண்டு

தனது புதிய கவிதைப்பார்வையினாலும், நவீன படிமங்களினாலும் இப்பிரதேசத்தில் வித்தியாசமான ஒரு புதுக்கவிஞனாகத் தன்னை இனம் காட்டி வருபவர் ஸாலி இப்னு நபீஸா. இவருடைய கவிதைகளில் புதிர்களில்லை, விடுகதைகளில்லை, விகாரங்களில்லை, அதிகப் பிரசங்கித் தனமான புத்திமதிகளில்லை அமைதியைக் குழப்பிவிடக்கூடிய எச்சரிக்கைகளில்லை, இரசிக்கத்தக்க இதயத்தை வருடிவிடக்கூடிய, இரண்டாம் முறையும் வாசித்துப் பார்க்கச் சொல்கின்ற அழகு இவர் கவிதை வரிகளுக்கு உண்டு.

“ பதினாறு வயது ஏழைப்பெண்,
வானத்தின் கிழிந்த மேகச் சட்டைக்கூடாகத் தெரிகின்றது
அவள் உடல்!” என்று நிலவு பற்றிச் சொல்கிற போதும்,
“ஆயுதக் காசங்கள் வேப்பம் பட்டைப்
பெண்ணைக் கற்பழித்ததால்
பிறந்த அசிங்கக் குழந்தை, என்று வேப்பம்
பிசின் பற்றித் தொடர்கிற போதும்,
“நான் போராளி” உன் இதய ஈழம் பெற
என் போராட்டம் தொடரும்_

பேனா ஆயுதத்தால்!” என்று பேசுகிற போதும்
அவருடைய கவித்துவம் பளிச்சிடுகின்றது.

“மரங்களின் மீது இலைகள் இயற்கையாகத் தோன்றுவது போல கவிதை ஒருவருக்கு இயற்கையாக வரவேண்டும்” என்பார் கவிஞர் கீட்ஸ். சிறந்த கவிதை ஆற்றலும் ஆளுமையும் இயற்கையாகவே நிரம்பப் பெற்றவர் இப்னு நபீஸா. இனத்தின் பெயரால் இப்பிரதேசத்தில் இடம் பெற்ற கலவரநிகழ்வுகளை மிக அருமையாகப் படம் பிடித்திருக்கின்ற. “பனையறுபான் வேளாண்மை! சூடு போடச் சென்ற எழுபத்தி ஐந்துபேர்” என்று ஆரம்பிக்கும் கவிதையில் கூட அவருடைய விசாலமான பார்வையைத் தரிசிக்கலாம் அங்கும் அவர் சார்ந்த இனம் மாத்திரம் பாதிக்கப்பட்டதாக அவர் தெரிவிக்கவில்லை. மதம், இனம், நிறம், என்பனவற்றைக் கடந்த மானுடத்தை நேசிக்கின்ற அன்புக்காக ஏங்குகின்ற பண்பினை இவரின் ஒவ்வொரு கவிதையிலும் காணலாம்.

ஸாலி இப்னு நபீஸா எமது முன்னணி உறுப்பினர் கல்வி சார்ந்த நடவடிக்கைகளில் முன்னின்று உழைப்பவர் “முத்தத்தைத் தவிர...” என்ற தனது முதல் கவிதைத்தொகுதி மூலம் தன்னை அடையாளப்படுத்தி இருக்கின்ற இவர் கவிதைத் துறையில் பிரகாசிப்பார் என்ற நம்பிக்கையோடும், முந்திய தொகுதிகளுக்கு எமது அபிமானிகள் தந்த ஆதரவு இத் தொகுதிக்கும் கிடைக்கும் என்ற எதிர்பார்ப்போடும் இந்நூலினை வெளியிட்டு வைப்பதில் மகிழ்ச்சி அடைகின்றோம்.

கவிஞர் பாலமுனை பாறாக்

தலைவர்,

முஸ்லிம் லீக் வாலிப முன்னணி,
அம்பாரை மாவட்ட சம்மேளனம்.

இல : 53, வை. எம். எம். ஏ. வீதி,
அக்கரைப்பற்று.
ஸ்ரீ லங்கா.

ஆசியுரை

அக்கரைப்பற்றைச் சேர்ந்த கலை இளவல் ஸாலி இப்னு நபீஸாவின் முதலாவது கவிதைத் தொகுதியான “முத்தத்தைத் தவிர” எனும் இந் நூலிற்கு ஆசியுரை வழங்குவதில் மிகவும் மகிழ்ச்சியடைகின்றேன்.

1987இல் இருந்து இலங்கை வானொலியிலும் தினகரன் பத்திரிகையிலும் வெளிவந்த பல கவிதைகளோடு புதிதாக எழுதப்பட்ட சில கவிதைகளும் இதில் இடம் பெற்றுள்ளன. வயதில் இளையவரான ஸாலி இப்னு நபீஸாவின் கவிதைகளில் அறிவு முதிர்ச்சியான சில விடயங்களைக் காணக்கூடிய தாயுள்ளது. அவரது கவிதைகளிற் காணப்படும் கருப்பொருட்கள் யதார்த்தமான விடயங்களைக் கொண்டு இன்றைய நிலையை விளக்குகின்றன. அங்கு எடுத்தாளப்படும் உதாரணங்கள் புதுமையானதாயும் சுவையானதாயும் உள்ளன.

உதாரணத்திற்கு 2 அடிகள்

என் காதலிக்கு முத்தமிட்டான் எனும் கவிதையில்.....

தீக்குச்சி மனிதர்களை

தனக்குள்ளே

அடுக்கிக் கொண்டு

தீப்பெட்டியாம்

தனியார் பஸ்ஸம் வந்தது

மழை ஓயவில்லை எனும் கவிதையில்.....

வானம் பொத்துவிட்டது

ஊரெல்லாம் வெள்ளம்

வீதியெல்லாம் ஆறு

ஆரெல்லாம் கடல்

கடல்

கரையை விழுங்கிற்று.

இவரது கவிதைகளில், சமுதாய அவலங்களைக் கூர்ந்து அவதானிக்கும் குணம்சத்தினையும் காணலாம்.

மனிதனை மனிதன் வேட்டையாடினான் எனும் கவிதையில்.....

மனிதன் பிற விலங்குகளை

வேட்டையாட தடை - கிந்நாட்டில்

ஆனால்

மனிதனை மனிதன்

வேட்டையாடினான்

அவனுக்கு

பதவியுயர்வு

பணப்பொதி

கசக்கும் பருவம் எனும் கவிதையில்.....

வறுமை என்னும் பூப் பூக்கும்போது

வாலிபப் பருவம் கூடக் கசக்கும்

வழிந்தோடுது பாரு எனும் கவிதையில்.....

எத்தனை கன்னிப் பெண்கள்

கிந்த

வறுமையால் - சீதனத்தால்

விமானமேறி விட்டார்கள்

இத்தகைய கவிதைகள் மூலம் வளர்ந்து வரும் இக்கவிஞனின் இலட்சிய வேட்கையை நாம் உணரக் கூடியதாய் உள்ளது.

ஒருவனது உள்ளக்கிடக்கைகளைத் துலாம்பரமாக வெளிப்படுத்துவதற்கு சிறந்த ஊடகம் கவிதையாகும். அக்கவித்துவம் ஒரு சிலருக்கே கைவரப் பெறும். பண்டைக் காலத்தில் இருந்தே நாட்டார் பாடல்களில் சிறப்புப்பெற்ற கவிக்குயில்கள் பலர் வாழ்ந்த அக்கரைப்பற்றைச் சேர்ந்த கலை இளவல் ஸாலி இப்னு நபீஸாவிடம் கவிதை பிறப்பது இயல்பானதே ஆகும். அவரது கவித்திறன் மேன்மேலும் வளர்ச்சியடைய எனது நல்லாசிகளைத் தெரிவித்துக்கொள்கின்றேன்.

அல்ஹாஜ். எஸ். எச். எம். ஜெமீல் எம். ஏ.
ஆலோசகர்,

கலாசார, சமய அலுவல்கள் அமைச்சு.

செத்சிரிபாய்,

பத்தரமுல்லை.

20. 08. 1999.

சொல்லக் கிடைத்தவற்றிலிருந்து

வேதாந்தி....

கவிதை எழுதுபவர்கள் எல்லாம் இலக்கிய உலகில் கவிதா தேசவாசிகள்: இதில் தாரதம்மியங்களைப் பார்க்கத் தேவையில்லை என்ற கூற்றில் எனக்கு உடன்பாடு உண்டு. கவிதையை தனது உணர்வு வெளிப் பாட்டுக்கு ஊடகமாக்கிக் கொண்டவர்கள் அனைவரையும் எனது உடன் பிறப்புகளாகவே நான் கருதி வந்திருக்கிறேன்.

கவிதைகளை யார் எழுதிய போதும் அக்கவிதைகள் அனைத்தையும், அக் கவிஞர்கள் எல்லாரையும் நான் சொந்தம் கொண்டாடி இருக்கிறேன். என்னைப் பொறுத்தவரைக்கும் ஒரு மொழியின் அழகு அதன் கவிதைகள் தான் என்பதாகும். அதனால் கவிதை மட்டில் நான் ஒரு சார்புடையவன்.

எனது பார்வைக்குக் கிட்டிய கவிதைகளை அறுவைச் சிகிச்சை செய்து பார்க்கும் பழக்கத்தை நான் அவசியமாக்கிக் கொண்டது கிடையாது. மொத்தத்தில் அக்கவிதைகள் என்னுள், எனது உணர்வில் என்ன பாதிப்புகளை ஏற்படுத்துகின்றன என்பதை நான் கண்டறிய முயல்வேன்.

கவிதைகள் என்று எழுதப்பட்ட எல்லாம் ஏதோ ஒரு தூதை, செய்தியை தமக்குள் அடக்கமாக்கி வைத்திருக்கின்றன. அந்தத் தூதையோ, செய்தியையோ முற்றாய் புரிந்து கொள்ள முடியாமல் போனாலும் கூட அவற்றில் எந்தத் தூதும், செய்தியும் இல்லையென்று தட்டிக் கழித்துவிட என் மனம் ஒரு போதும் முந்திக் கொண்டதில்லை.

ஒரு கவிதையைப் பூரணமாய் புரிந்து கொள்வதற்கு அக்கவிதை மட்டுமே முற்று முழுக்கப் போதுமான தரவுகளாகவோ, ஆதாரங்களாகவோ இருக்கிறது என்று நான் நம்புவது கிடையாது.

கவிதைத் தொகுப்பொன்றின் மூலம் ஒரு கவிஞனை பெருமட்டுக்கு அடையாளம் காண முடியலாம். அது கூட குறிப்பிட்ட ஒரு காலகட்டத்தின் அக்கவிஞனின் தோற்ற வெளிப்பாடுகளாகவே கருத முடியும். அகச் சூழல்களாலும், புறச்சூழல்களாலும் தூண்டப்பட்டோ, தாக்கப்பட்டோ பிரசவமாகின்ற கவிதைகள் தனிமனித உணர்வையும், சமூக நோக்கையும் தனியாகவோ, கூட்டாகவோ பிரதிபலிக்கின்றன.

‘கலை இளவல் ஸாலி இப்னு நபீஸா’ வின் கவிதைகள் தனி மனித உணர்வையும், சமூக நோக்கையும் கொண்டவையாக இருக்கின்றன.

‘ஒரு தாயின் தாலாட்டு என்ற கவிதையில்
நீ வளர்ந்து ஆலமரமாகி
ஊருக்கு நழுவல் கொடு
தங்க மகனே!’

என்ற தாயின் வாய்மொழியில் தனது கிராமப்பற்றை ஸாலி இப்னு நபீஸா வெளிப்படுத்துகிறார்.

இந்தக் கிராமப்பற்று தனது சமூகத்தின் மீதுள்ள அவரது பற்றை மறைவாக எடுத்துரைக்கிறது. மனிதநேயத்தின் காரணமாக வறுமையில் வாடும் பல தரப்பட்ட மக்களைப் பற்றியும் கரிசனை கொண்டு பாடும் பாடலாக ‘வழிந்தோடுது பாரு’ என்ற கவிதையைக் கூறலாம்.

‘கனத்த நெஞ்ச ஓடங்கள்
கரைசேர முடியாமல்
கண்ணீரில் ததும்புது பாரு’

என்று தொடங்கி பட்டினியால் வாடும் பாத்தும்மாவையும், பாலுக்காக அழும் அவள் பச்சிளம் குழந்தையையும், விருந்துண்ண விதியில்லா விட்டாலும், நோயினால் மூலையிலே முடங்கிக் கிடக்கும் முனியம்மாவுக்கு மருந்துண்ண வாவது வறுமை தீரக் கூடாதா என்று எண்ணி ஏங்கும் “ஸாலி இப்னு நபீஸாவின்” மென்மையான இதயத்தை அவர் கவிதையில் காணமுடிகிறது.

வறுமை காரணமாக வெளிநாடுகளுக்கு வேலைக்காரிகளாக விமானம் ஏறும் பெண்களுக்காக “ஸாலி இப்னு நபீஸா” மிகவும் பரிதாபப்படுவது தெரிகிறது.

வேறு வழியின்றி கணவனுக்காக வெளிநாடு செல்லும் கதிஜாக்கள், சகோதரிகளின் ஒரு ஜாண் வயிற்றின் பசிக்காக வெளிநாடு செல்லும் சகுந்தலாக்கள், சீதனத்துக்கு சீர்வரிசை சேர்க்கச் செல்லும் சர்மிலாக்கள். இப்படி எத்தனை காரணங்களுக்காய் பெண்கள் விமானம் ஏறி வெளிநாடு செல்லுகிறார்கள்.

இன்னும் வறுமையின் கோரப்பிடியிலிருந்து தம்மைக் காப்பாற்றிக் கொள்ள கற்பைப் பண்டமாற்றுச் செய்யும் பெண்களுக்காகவும் ஸாலி இப்னு நபீஸா கண்ணீர் வடிக்காமலில்லை. இவ்வாறு வறுமையால் பாதிக்கப்பட்டுள்ள சமூகத்தில் பெண்கள்படும் அவஸ்தையைக் கண்டு கவிஞர், வறுமை ஒரு குடும்பத்தில் பெண்களையே பெரிதும் பாதிப்பதைக் காட்டுகிறார்.

‘கசக்கும் பருவம்’ என்ற கவிதையிலும்

‘வறுமையெனும் பூ யுக்கும் போது

வாலிப் பருவம் கூடக் கசக்கும்’ என்று கூறுவதன் மூலம் ‘இளமையில் வறுமை கொடியதே’ என்ற பழமொழியை அனுபவித்து உணர்ந்தவர் போல ‘ஸாலி இப்னு நபீஸா’ வெளிப்படுத்தியுள்ளார்.

பெறுமதியற்றுப் போன மனித உயிர்களுக்காய் கண்ணீர் வடிக்கும் ‘ஸாலி இப்னு நபீஸாவை’ ‘செம்மணி இடியப்பச் சிக்கல்’ என்ற கவிதையிலும் ‘மனிதனை மனிதன் வேட்யையாடினால்’ என்ற கவிதையிலும் ‘ஒரு மாட்டுக்காக’ என்ற கவிதையிலும் காணமுடிகிறது.

‘நானாறு தமிழன்

உடம்பு ஒன்றாக

சம்பாடு அடையச் செய்த

கிடம்’

என்று செம்மணி விவகாரத்தை குறிப்பிட்டுள்ள முறை பாராட்டிற்குரியது. பனையறுப்பான் கண்டத்தில் சூடு போட சென்றவர்கள், சம்புக்களப்பு வயலைப் பார்க்கச் சென்று திரும்பிய ஆசான், பள்ளிவாசலுக்குள் தொழுது கொண்டிருந்தவர்கள், குருவிக் காவலுக்கு சென்றவர்கள் சுற்றிய வளைப்பின் போது தவறுதலாகச் சுடப்பட்டவர்கள் என்ற பெயரில் உயிர் இழந்தவர்கள், உரிமை கோராத நிலையில் கடலில் மிதக்கும் பிணங்கள், தலையாட்டிப் பொம்மைகளால் அடையாளம் காட்டப்பட்டவர்கள், என்று இராணுவத்தாலும், விடுதலைப் போராளிகளாலும் உயிர் இழந்த ஆயிரக் கணக்கான அப்பாவிப் பொது மக்களுக்காக ‘ஸாலி இப்னு நபீஸா’ மனம் உடைந்து பாடுகிறார்.

‘மனிதன் பிறவிலங்குகளை
வேட்டையாட தடை இந்நாட்டில் -
ஆனால்,
மனிதனை மனிதன்
வேட்டையாடினால்
அவனுக்கு
பதவியுயர்வு
பணப் பொதி’

என்று தன் எதிர்ப்பையும், ஆத்திரத்தையும் வெளிப்படுத்தியுள்ளது இயல்பாக இருக்கிறது. தான் வாழும் சமூகத்தில் நிரந்தரப்படுத்தப்பட்டு வருகின்ற கோரங்களையும், கொடுமைகளையும் கண்டு வேதனைப் படுகின்ற உள்ளம் கவிஞனுடையது. இந்த விடயத்தில் பொருளாதார சீர்கேடுகளால் வறுமையில் வாடும் பெருந்தொகையான மனிதர்களின் நிலை கண்டு கழிவிரக்கம் கொண்டு பாடும் பாடல்கள் கலை இளவல் நபீஸாவை ஒரு பெரும் மனித நேயனாகவே படம் பிடித்துக்காட்டுகின்றன.

மேலும் வானமே எல்லையாகிவிட்ட தேசிய இனப்பிரச்சினைக்கு தினந்தோறும் பலியாகும் அப்பாவிப் பொதுமக்கள், போராளிகள், இராணுவத் தினர் எல்லாருக்காகவும் மனித உயிர் என்ற அடிப்படையில் மனம் நொந்து ஒரு சிறந்த கவிஞனாகவே ஸாலி இப்னு நபீஸா தன்னைக் காட்டுகிறார். இந்த பிரச்சினைகள் தீர்ந்து இந்த உலகம் நிம்மதியோடும், பாதுகாப் போடும், பொருளாதார வளத்தோடும் செஞ் செழிக்கும் இடமாக மனிதர்கள் வாழும் ஒரு இடமாக மாற்றப்பட வேண்டுமென்பதில் கவிஞர் ஸாலி இப்னு நபீஸாவுக்கு இரண்டு அபிப்பிராயங்கள் இல்லை என்று தெரிகிறது.

தான் வாழும் சமூகத்தின் அவலங்களைப் படம் பிடித்துக்காட்டும் கண்ணாடித் துண்டுகளாக ஸாலி இப்னு நபீஸாவின் கவிதைகள் தரமுயர்ந்து காணப்படுகின்றன. ‘முத்தத்தை தவிர’ என்ற கவிதையில்

‘முத்தத்தை தவிர
என்னுள்
எதையும் புகவிடமாட்டேன்
என்று
கிடைவெளி வீட
மறுக்கின்றன இதழ்கள்’

என்ற ஸாலி இப்பனு நபீஸாவின் கற்பனைகள் அழகாக இருக்கின்றன. பேனாப் போராளி என்ற கவிதை புதுவிதமான போராட்டத்தைப் பறை சாற்றுகிறது.

‘இதய ஈழம்
பெறும் வரைக்கும்’

பேனா ஆயுதத்தால் புரிகின்ற போராட்டமாக தனது காதலை ஸாலி இப்பனு நபீஸா அருமையாக வெளிப்படுத்தியுள்ளார். இந்த இதய ஈழம் பெறும் போராட்டத்தில்

‘சமஷ்டிக்குக் கூட
நான் தயாரில்லை
எனக்கு வேண்டியது - உன்
இதய ஈழம் தான்’
‘ஐ.நா.வின்
தலைமையில்
என்னைத் தாக்கி
என் கிரத்தம்
இந்த மண்ணில்
கலந்தாலும்
உன்
இதய குவைத்தை
இந்த சதாம்
கைப்பற்றியே தீருவான்’

என்று கூறுவது புதுமையாக இருக்கிறது.

இவ்வாறு கலை இளவல் 'ஸாலி இப்னு நபீஸா' 'முத்தத்தை தவிர என்ற கவிதைத் தொகுப்பை நல்ல பல கவிதைகளைக் கொண்டு அலங்காரம் செய்துள்ளார்.

வாழ்க்கை எனும் கண்டிப்பான ஆசானிடமிருந்து கற்றுக் கொள்ளுவதற்கு எல்லாருக்கும் எவ்வளவோ உண்டு.

வயது முதிர்ந்து அனுபவங்கள் அதிகரித்து வாழ்க்கையின் பல கோணங்களிலும் இருந்து தனது அகத்தையும், புறத்தையும் பார்க்கக் கிடைக்கும் போது 'கலை இளவல் ஸாலி இப்னு நபீஸா' முது கலைஞனாக மாறுவதற்கு நிறைய இடமிருப்பதையே இந்த 'முத்தத்தை தவிர' கவிதைத் தொகுப்பு கட்டியம் கூறி வெளிப்படுத்துகிறது.

இலக்கிய உலகம் தனது கவிதாதேசத்தில் இன்னொருவருக்கு நிரந்தர விஸாக் கொடுத்திருப்பதைக்காண மனது மகிழ்ச்சியடைகிறது.

வேதாந்தி

எம். எச். சேகு கிஸ்ஸதீன்

1999. 08. 18

ஆசிரியர் உரை

கவிதை...

உணர்ச்சிகளின் அழகு வெளிப்பாடே.... கவிதை நிறைமாத கற்பிணியாக பிறந்த கவிதைகள் நல்லவனாக செலுக்குகின்றன மனிதனை.

நிறைமாத கற்பிணி..

ஒரு பெண்ணுக்கு ஒப்பிடலாம் என்னை. தனிமையில் எழில் கொஞ்சம் இயற்கையோடு உடலுறவு கொள்ளும் போது நிறைமாத கற்பிணியாய் மாறிவிடுகிறேன்.

நிறை மாத பிரசவம்...

நிறைமாத தாய் குழந்தை பிறக்கும் வரை எத்தனை வேதனை அடைகின்றாளோ அத்தனை வேதனைகளையும் அனுபவித்து பேனா முனை மூலம் காகித உலகிற்கு பிரசவிக்கிறேன் கவிதை அதுதான்.

முதற்காதல் கடிதம்...

87களில் நிகழ்ந்தது எனது முதற்பிரசவம். கவிதைப் பிரசவம். சித்தாமணியில் கசக்கும் பருவம் என்னும் தலைப்பில்.... முதற் காதலியிடமிருந்து வந்த முதற்காதல் கடிதம்போல ஆயுதமுறைப் படித்தும் இன்பம் அட்சய பாத்திரமாகவே இருந்தது.

கவிதைத் தொழில்...

87களில் வானொலியில் தலைப்புக்கு போட்டிக் கவிதை எழுதும் நிகழ்ச்சி அறிமுகமானது. முதன் முதலாக தந்த தலைப்பு நானுமோர் கனவோ....! என்ற தலைப்பாகும். வருகின்ற போட்டிக் கவிதைகளில் நான்கு கவிதைகளை மாட்டுமே தெரிவு செய்து வாசிப்பார்கள். கவிதை எழுதி அனுப்பினேன். எனது கவிதையும் எடுபட்டது. வாசித்ததைக் கேட்டு மெய் சிலிர்த்துப்போனேன் வானொலிப் பெட்டியை பொத்துக் கொண்டு உள்ளே சென்றது போன்ற ஒரு பிரம்மை. 30 ரசிகை ரசிகர்களிடமிருந்து பாராட்டுக்கள் வந்து குவிந்தன. இந்தியாவில் கேரளா மாநிலத்தைச் சேர்ந்த அன்சார்பாய் என்பவரிடமிருந்து கடிதம் வந்தது பார்த்து மெய்சிலிர்த்துப்போனேன். அவர்களுக்கு ஆரம்பத்தில்

பதில்போட்டேன். விமர்சனங்களுக்கு பதில்போடுவதே எனது தொழில் ஆனால் போகப்போக ரசிகர்கள் கூடியதால் யாருக்குமே கடிதம் போடுவதில்லை. அப்போது தொழில் இல்லை எனக்கு. அதனால் விமர்சனக் கடிதங்களுக்கு கடிதம் எழுதி தபால் தலை ஒட்டும் அளவுக்கு பொருளாதார பஜட் போதவில்லை.

சிறுகதைகள், வானொலி நாடகங்கள் ஆகியன எனது இதர படைப்புக்களாகும்.

கலை இளவல் பட்டம்....!

1995ம் ஆண்டுகளில் கலாசார அமைச்சின் அனுசரணையின் கீழ் அக்கரைப்பற்று தேசிய கலைஞர் பேரவை நடாத்திய கலைஞர் கௌரவிப்பில் “கலை இளவல்” என்னும் பட்டமும், தங்கப்பதக்கமும், சான்றிதழும் தந்து கௌரவிக்கப்பட்டேன்.

புனைப்பெயர்....!

எனது பெயர் எம். எம். எம். சாலிஹ். தந்தை முகம்மது மீராசாஹிபை சின்ன வயதிலேயே பறிகொடுத்தேன். தாயின் பெயர் எம். எல். நபீஸா. என்னோடு தாயின் பெயர் இணைந்து ஸாலி இப்னு நபீஸா என்னும் புனைப் பெயரில் எழுதி வருகிறேன்.

ஒவ்வொரு கவிதையையும் நன்றாகப் படியுங்கள்.

கவனமாக படியுங்கள்....

நிச்சயமாக இவள்

உங்களின் இதயத்துக்கு

இலக்கிய ஒத்தனம் போடுவாள்-

ஒரு

ஒரு சகோதரியின் ஸ்தானத்திலிருந்து

குறை கண்டு கூறுவதும்

நிறை கண்டு போற்றுவதும் உங்கள் கடமை.

என்றும்

கலை இளவல்

ஸாலி இப்னு நபீஸா

756, கழக்கு வீதி, அக்கரைப்பற்று - 01

ஒரு தாயின் தாலாட்டு.

சத்தம் போடாதீர்கள்
மடியிலிட்டு தலாட்டிக்கொண்டிருக்கிறேன்
என்
இருபத்தியெட்டு வயது மகனை.

கண்ணுறங்கு மகனே!
கண்ணுறங்கு!
மடி மீது - நீ
கண்ணுறங்கு!
கொலை வெறியாட்டம்
நிகழ்கிறது - இங்கே!

ஜாதி வேற்றுமையால்
கண்ணுறங்கு!
பித்தான சொத்தே
என்
பெண்மையை
நிரூபிக்க வந்த
இரத்தினக்கல் முத்தே!

மாடி வீடு!
மாளிகைக்காட்டில்
பத்து ஏக்கர் பூமி.....!
காச ஒரு லட்சம்.....!
கார்.....

தங்க நகை.....!
 தேடி வரும் மகனே.....!
 சீதனமாக!

வஞ்சகம் நிறைந்த
 உலகமிது
 வம்புகள் வலியே
 வந்து சேரும் காலமிது!
 நல்லவனாய் வாழ் மகனே!
 கண்ணுறங்கு!

சேவலும் சேவலும்
 போர் புரிவதைக்
 காணச் சகிக்காது
 கண்ணீர் வடித்த.....
 இழகிய நெஞ்சங்கள்.....
 இன்று
 கலங்காத
 கல் நெஞ்சங்களாகிவிட்டது -
 மனிதனே!
 போர் புரிந்தாலும்!

சோகத்தை - நீ
 சந்திப்பதையோ....
 சிந்திப்பதையோ....
 விடமாட்டேன் -
 உயிருள்ளவரை!

உயிர் பிரியும் போதும்
மடிமீது - நீ
உறங்க வேண்டும்!
தாலாட்டு நான்
பாட வேண்டும் மகனே!
கண்ணுறங்கு!

நீ....
வளர்ந்து ஆலமரமாகி
ஊருக்கு நிழல்கொடு
தங்க மகனே!

உனக்கு
முத்தம் தந்த
இதழோரத்து ஈரம்
இன்னும் காயவில்லை
வருடங்கள் - எத்தனை போனாலும்
வானத்திற்கு நிலவு
வாலிபம்தான்
அது போல
நீ.....
எனக்கு என்றும்
குழந்தைதான்!
கண்ணுறங்கு!

13. 07. 1991

“ஒலிமஞ்சரி”
வானொலியில்

செம்மணி இடியப்பச் சீக்கல்....

நானூறு தமிழன்
உடம்பு ஒன்றாகி
சமிபாடு அடையச் செய்த
இடம்.

பாடசாலை சென்ற
மகள் வரவில்லை என்று
தாய் அழ -
கோவில் சென்ற தாய்
வரவில்லை என்று
மகன் அழ -

தேவலாய வளவுக்குள்
தன் காதலன்
இழுத்துச் செல்லப்பட்டதற்காக
அவன் காதலி அழ -
இழுத்துச் செல்லப்பட்ட
காதலனைத் தேடிச் சென்ற
காதலி வீடு -
திரும்பாததால்
காதலியின் அம்மா அழ -

மீன் பிடிக்கச் சென்ற
கணவன் வரவில்லை என்று
மனைவி அழ -
கடைக்குச் சென்ற
மனைவி வரவில்லை என்று
கணவன் அழ -

தங்கையை காணவில்லை என்று

தம்பி அழ -

தம்பியைக் காணவில்லை

என்று

தங்கை அழ -

மக்கள் படையை

பழி சுமத்த

படைகள்

சவப்புதையல் முடியது.

மக்கள் படைப்

பேய்களுக்கு

கிருஷ்ணந்தியைப்

பலி கொடுத்தும்

செம்மண் - புதை குழி தோண்ட

படைகள் இன்னும்

அனுமதிக்கவில்லை -

இன்னும் பல....

இளம்....

அழகிய....

கிருஷ்ணந்திகளை

பலி கொடுத்தாலும்

படைகளின் பதில்

மௌனம்!

மௌனம்!!

அம்பலத்துக்கு வந்த
 ஒரே ஒரு
 கிருஷ்ணந்தியின் வழக்கின் முடிவு
 நானாறு சடலங்கள்
 கொண்ட
 செம்மணி
 புதை குழியைத் தோண்டினால்

வெளியேறும்
 நானாறு சடலங்களின்
 வழக்கின் முடிவு
 இலங்கை செம்மணி
 புதைகுழியாக மாறி
 இலங்கை மண் முழுவதும்
 தோண்டும் இடியப்பச்சிக்கல்
 தோன்றும் படைக்கு....

என் காதலிக்கு முத்தமிட்டான்...

கந்தோருக்கு போக
காலுக்கு சப்பாத்து
வாங்க வேண்டுமென்று
நீண்ட நாளாக ஆசையெனக்கு.

சம்பள பஜற்றோ போதவில்லை
அளந்து தைத்த
ஆடையைப் போல -
அளவாக இருந்தது.

அரியஸ் பணம் கிடைத்தது
ஆயிரம் ரூபாய் கொடுத்து
சப்பாத்து வாங்கினேன்

மேலே -
பிளாத்திக்கு பெச்சொன்று
பள பளத்ததால்
அது எடுப்பாகயிருந்தது -
சப்பாத்துக்கு

அடுத்த நாள்
கந்தோருக்குப் போக
பஸ்ஸுக்காய் காத்திருக்கிறேன் -
கோட்டுப் போட்டு!
சப்பாத்தும் போட்டு! -

சப்பாத்திலுள்ள பெச்சு
 என்னைப் பார்த்து சிரித்தது.
 நடிகர் திலகம் சிவாஜியைப் போல.....
 காதல் இளவரசனைப் போல.....
 நடந்து பார்க்கிறேன் -
 அங்குமிங்கும்.

தீக்குச்சி மனிதர்களை
 தனக்குள்ளே
 அடுக்கிக் கொண்டு
 தீப்பெட்டியாய் -
 தனியார் பஸ்ஸும் வந்தது.

எட்டிப்பார்க்கிறேன் உள்ளே
 லொறிக்குள்ளே
 பசளை பேக்கு
 அடுக்குவதைப் போல -
 உயிர்கள் அடுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

கால் வைக்கவும் இடமில்லை.
 கஷ்டப்பட்டு ஏறி
 தொங்கிக் கொள்கிறேன் -
 நேரத்தோடு கந்தோருக்கு
 போவதற்கல்ல -
 பெச்சுப் போட்ட சப்பாத்தை
 காட்டுவதற்காக! -

சற்று நேரத்தில்
 எதிரே நின்றவன்
 அவனின் காலால் மிதித்து
 என் சப்பாத்தின் பெச்சை
 உடைத்து விட்டான்.

இல்லை.... இல்லை
 என் -
 காதலிக்கு
 என் கண்முன்னாலேயே
 முத்தமிட்டு விட்டான்.

என் -
 காதலியின் கன்னத்தை
 கடித்து காயப்படுத்தி விட்டான்

என் காதலியை
 என் கண்முன்னாலேயே
 கற்பழித்து விட்டான்.

என் பதினாறு வயது காதலியின்
 பல்லை உடைத்துவிட்டான்.

கோபம் பொத்துக் கொண்டு
வந்தது எனக்கு
அவனை அவளுக்கு
அண்ணன் முறையாகக் கருதி
மன்னித்தேன்.

பெச்ச உடைந்த சப்பாத்து
பல் விழுந்த பிள்ளை போலிருக்கிறது -
பார்ப்பதற்கு!

12. 03. 1994

“ஓலிமஞ்சரி”

வானொலியில்

ஒரு மாட்டுக்காக...

மேகங்கள் மோதும்
இடியோசையாய்
சீறி வெடித்தன....
துப்பாக்கிகள்!

இரவுக்கு கால் முளைத்து
சயனித்த இரவை
எழுப்பிட்டு!

இடியோசை கேட்ட
நாகமாய்
தெரு நாய்கள்
துள்ளிக் குரைத்தாயிற்று!

இரவின் நிசப்தத்தை
கிழித்த சில்லூறு
தன் குரல் வளையை
நசித்தாயிற்று!

“பூட்ஸ்” ஓசை!
பாதப் பாஷை!
தார் வீதி!
இரவை வருத்திட்டு!

அவனுக்கு அவள்
 அவளுக்கு அவன்
 போர்வையாகி
 குளிர் தீர்க்கும் வேளை
 படுக்கை அறையில்
 அவன் வடதுருவம்
 அவள் தென்துருவம்
 நசித்து விட்ட கம்பிச்
 சுருளாய்!
 தெறித்துக் கிடந்தனர்!

அத்திவாரம்
 “செல்” எலி கொறித்து
 எல்லாக் கட்டிடமும்
 அரிந்து விழுந்திருக்கும்!

குருதி வெள்ளத்தில்
 நாடு முழுவதும்
 கரைந்திருக்கும்!

ஆத்ம ஈரமலைகளின்
 உயிர்
 ஆணிவேரை
 பிடுங்கியிருக்கும் -
 ரவைகள்!
 என்று கணக்கு
 போட்டது
 கிராமம்!

விடிந்தது
எழுபது மக்களினதும்
ஒரு மாட்டினதும்
உயிரை
உறுஞ்சிக் குடித்தது—
ரவை!

18. 10. 1998

“கவிதாசாகரம்”
தினகரனில்.

வீதி வரைந்த பாதை வழியே....

நான்கு பீர் போட்டு
நூறு அடி உயர்த்தி
ரூபவாஹினி பிடிபடாத
ஒரு
சொனட் அன்டனா....

உள்ளதும் இரண்டு அகப்பை
அதுவும் முறிந்த....

எழு சுரங்களை மீறி.....
ற. மானை வென்று....
தன்பாட்டில்
வீதி நெடுக
இசை அமைத்துக்
கடலை வண்டியாய்
ஒரு..
துவிச்சக்கரவண்டி.

FM அலைவரிசை
சுவாசிக்காத
நீண்ட நேரம்
கிறுக்கிய பின்
செய்தி ஒலி தணிக்கை
செய்து இரைச்சலை
எரிச்சலை ஒலிபரப்பும்
ஒரு வானொலி

கந்தோருக்கு
 பஸ்ஸில் செல்லும் போது
 நண்பர் சந்திக்கும் போது
 எப்போதும் - என்
 கையுடன் எடுத்துச்செல்லும்
 கறையான் சமிபாடு
 அடைய வைத்த
 கிழிந்த 1986ம் ஆண்டைய
 ஒரு
 பழைய டயரி.

மேல்ப் பக்கம்
 கீழ்ப் பக்கம்
 எந்தப் பக்கம் - எந்த
 காசு வைக்க முடியாத
 எலி கொறித்த
 ஒரு
 மஞ்சல் பேஸ்!

ஒடி.... நடந்து
 தேய்ந்து போன
 போசாக்கு கிடையாத
 மெலிந்த உருக்குலைந்த
 ஒரு...
 பாட்டாச் சோடி!

போடாத அன்ரனா
 போட்டு றேலங்கி முகம் காட்டாதது
 அங்கும்
 இங்கும் அசையும்
 நரம்புத் தளர்ச்சி
 ஒரு..
 கறுப்பு வெள்ளை
 பன்னிரெண்டு இஞ்சி T.V.

கட்டிப்பிடித்து
 முத்தங் கொடுத்து
 வெடித்து..
 பஞ்ச சிதறி...
 கிழவன் கன்னமாய்...
 கிடக்கும்
 ஒரு
 அழுக்குத் தலையணை.

வைத்தியரிடம் காட்டி..
 சேலைன் பாவித்து..
 குளிசை பாவித்து...
 இன்னும் நோய்...
 குணமாகாத
 ஒரு - குடுகுடுத்த
 மணிக்கூடு!

முத்தத்தை தவிர....!

முத்தத்தைத் தவிர....

என்னுள்,

எதையும்....

புகவிடமாட்டேன்....

என்று

இடைவெளிவிட

மறுக்கின்றன இதழ்கள்!

நிலவும்

மௌனத்தின்....

நிவாரணம்

ஒரு

புதுச்சுகம்!

திசையை நம்பும்
 வள்ளம் போல
 வாலிபத்தை நம்பும்
 உள்ளங்கள்
 முன்னாளிலேயே
 ஒத்திகை பார்க்கின்றன..
 பின்னாளின்
 அரங்கேற்றத்தை!

கைகள் இணைந்தபின்
 இதழ்களுக்கு மட்டும்
 ஏன்
 இந்த இடைவெளி

29. 04. 1990

“கவிதாசாகரம்”
 தினகரனில்.

படத்தைப்பார்த்து கவிதை எழுதும் போட்டியில்
 தெரிவான கவிதை

காலம் மாறிப்போச்சு....

காலம் மாறி விட்டது..
கருணை மடிந்து விட்டது!

விழுது
வேரை விற்று விட
ஆசைப்படுகின்றது
மகன்...
தாயென்று சொல்லக்
கூசுகின்றான்!

வானத்தை
வட்டிக்குக் கொடுக்க
நிலவு
நினைக்கின்றது....!
காலம் மாறிப்போச்சு!

கல்யாணச்
சந்தையிலே
மாப்பிள்ளைச் சரக்கு
ஏலம் போகின்றது..
பணமென்றால்..
பேயும் பேசுகின்றது

காம்போடு

பூ...

பெருமை பேசுகின்றது

காலம் மாறிப்போச்சு!

குண்டு

துப்பாக்கியை

எச்சரிக்கின்றது!

நெருப்பைப் பார்த்து

விறகு....

நெருங்காதே என்கின்றது!

காலம் மாறிப்போச்சு!

05. 09. 1993

“கவிதாசாகரம்”

தினகரனில்

எட்டாம் முறை தோல் கழட்டினால்....!

என் கண்
உன் மேனியில்
ஊரும் போது...
உன் மேனியில்
நூறு மயிர்கொட்டிப் புழு
ஊர்ந்திட்டு....!

இஸ்காப் நிர்வாணமான
உன் புகைப்படம்
என் நெஞ்சோடு
கற்பழித்த போது
அழகைச்
சுறுட்டைப் புழு
பட்டு அழுகிட்டு நீ!

உன் கண்ணுக்குள்
நான் முழுகி
உன் அழகு
குளித்த போது
நீ.....
குடுபட்ட தென்னை
வண்டுக் குடம்பியாய்
சுறுண்டாகிட்டு!

அது ஓர் சுற்றுலா
துறைமுகம்
கலங்கரை விளக்கம்
பார்க்க....

நீ....

நான்.....

நம் குளாம்.....

மாணவர்கள்.....

சென்றோம்..

உன் பக்கம் நான்..

என் பக்கம் நீ..

சூழ மாணவர்.

உன் பாவாடையைத் தொட்டு

கால்களை கிள்ளி

உன்..

சில்மிசம் செய்து

தனகிட்டு..

கடலலை!

காட்டில் திசை

தவறினால்!

கதிரவனை விசாரிக்கலாம்!

புயலால்... மழையால்....

திசை காட்டியை இழந்த

மாலுமிகள்

கடலில் திசை தவறினால்

கரையிலிருக்கும்

கல்ங்கரை விளக்கத்தை

விசாரிக்கலாம்!

புது சுவாசம்_
 புது பிராண வாயு
 உறிஞ்சி,
 மூச்சு வேர் முளைக்குமிடமென.
 கலங்கரை விளக்கத்தின்
 நன்மையை மாணவர்களுக்கு
 கூறி முடிக்கு முன்பு
 சுறுண்டு வந்த
 அந்த பெரிய அலை
 உன்னையும்_
 சுறுட்டிச் சென்றது_
 சும்மாவே நின்றேன்
 நான்.

உன்னைக் காற்பாற்றுமாறு
 எனக்கு பைன்
 கொடுத்தனர்
 மாணவர்கள்!
 கலங்கரை விளக்கம்
 உன்னைக் காப்பாற்றுமென்று
 என்னைக் காப்பாற்றாது
 தடுத்தனர் சிலர்!

நீந்தத் தெரியாதவன்_ நான்
 கடல் அலைக்குள்
 பாய்ந்து
 உன் உயிர் மூச்சோடு
 போராடி_

உன்னைக் கட்டிப்பிடித்து

கரை சேர்த்தேன்!

உன் அட்சய

பாத்திரத்தினுள்

ஓர் உயிர்ப் பிச்சை

போட்டேன்!

உயிர்ப் பிச்சை

போட்டிராவிட்டால்-

இந்நேரம்

உன் மூன்றாம் கத்தம்!

நான் கட்டிப்பிடித்து

காப்பாற்றும் போது

உன் தோலில்

என் கை பட்டதற்காக

முழுத் தோலையும்

நீ....

ஏழு முறை

கழட்டிக் கொண்டாய்!

இன்னுமொரு முறை

நான்-

உன்னைத் தொட்டால்

காதல் சில்மிசம் - செய்தால்

கரப்பான் பூச்சியாய்...

எட்டாம் முறையும்

தோல் கழட்டி

சாகப் போவதாக
மாணவர் முன்பு
எச்சரிக்கை
முடிவுரை செய்தாய்
நான்
எந்த நிலையில்
தொட்டேனென்பதை மறந்து

“கவிதாசாகரம்”
தினகரனில்.

பேனாப் போராளி...!

ஒரு வகையில்
சொல்லப் போனால்
நான் போராளி
உன்
இதய ஈழம் பெற!
இந்த-
போராட்டம்! *

இதய ஈழம்
பெறும் வரைக்கும்
என்...
அன்பு போராட்டம்
தொடரும்-
பேனா ஆயுதத்தால்!

என்
போராட்டத்தில்
பேச்சு வார்த்தைக்கு
இடமில்லை-
உன்
இதயம்
பெறுவதைத்தவிர!

சமட்சிக்குக்கூட
நான்
தயாரில்லை!
எனக்கு வேண்டியது - உன்
இதய ஈழம்!

அது வரைக்கும்
 போராடிக் கொண்டிருப்பேன்...
 பேனா
 ஆயுதமேந்தி!

அன்புச் செல்லுடன்...
 பேனா ஏவுகணையுடனும்...
 பயிற்சி
 எடுத்துக் கொண்டிருக்கின்றேன்...
 நான்காம்
 உலகமகா
 இதயம் ஒன்றுக்கு!

ஐ.நா.வின்
 தலைமையில்
 என்னைத் தாக்கி
 என்
 இரத்தம்
 இந்த மண்ணில்
 கலந்தாலும் - உன்
 இதய குவைத்தை
 இந்த சதாம்
 கைப்பற்றியே தீருவான்!

காதல் சின்னம் - பொறிக்கப்பட்ட
 ஈழக் கொடியை
 என் ஈழத்தில்
 நீ
 பறக்க விட.....!

நான்
 என் இதழில்
 உன் இதழ்
 முத்தத் தேசிய கீதம்
 யாசிக்கும் வரை...!

என் போராட்டம்
 தொடரும்
 இதயம் வரைக்கும்...!

புயலும்..... புயலும்.....

புகைந்தே வெடிக்கும்

பட்டாசு போல

சமாதானமும்

வெடித்துவிட்டது-

எதிர் பாராத வேளையில்....!

துப்பாக்கிக்
 குண்டுகளுக்கு
 உயிரைப் பறிக்கத்தான்
 தெரியும்!
 கலவரமான
 இந்த
 நிலவரங்களுக்கோ....
 பாச உறவுகளையும்
 பிரிக்கத் தெரியும்.
 தாயொருபக்கம்
 பிள்ளையொரு பக்கமாக!

புயலும் புயலும்
 மோதிக் கொண்டால்
 மடிவது மரங்களல்லவா.....?
 பாவம்!
 நாங்கள்.

05. 08. 1990

“கவிதாசாகரம்”

தினகரனில்

(படத்தைப்பார்த்து கவிதை எழுதும்
 போட்டியில் தெரிவானது)

மனிதனை மனிதன் வேட்டையாடினால்...!

பனையறுப்பான் வேளாண்மை
 குடு போடச் சென்றவர்கள்
 எழுபத்தி ஐந்து பேர்
 ஒருவர் பின்
 ஒருவர்
 நிற்பாட்டப்பட்டு
 கடப்பட்டனர்!

சம்புக்களப்பு வயல்,
 பார்த்து திரும்பிக் கொண்டிருந்த
 என் ஆசான் - சிப்பித் தெடல்
 ஆலந்தோப்பு....
 மேற்குத் தெரு....
 ஒற்றையடிப் பாதையில் தான்
 கண் கட்டி....
 கூட்டிச் செல்லப்பட்டார்!

ஒரு தசாப்தமாகியும்
 ஆள்வரவில்லை!
 கப்றில் புதைக்க
 மையித்தும் கிடைக்கவில்லை!

பள்ளிக்குள் தொழுது...
 அத்தஹிய்யாத்திலிருந்த...
 என்...
 சிற்றப்பாமார் - ஐவர்
 தலை சல்லடையானது!

குருவிக் காவலுக்குச் சென்ற

பக்கத்து வீட்டு

பார்வதி - அக்கா

புருஷன் - அஷ்தி

அவருக்கு தெரியாமல்

கங்கையில் - கரைத்தாயிட்டு!

சுற்றி வளைப்பின் போது....

ரஞ்சிதத்தின்

ஒரே மகன்

தவறுதலாக

கூட்டுக் கொல்லப்பட்டான்!

தன் மகன் - புலியென்று!

கடிதம் எழுதி

கையொப்பமிட்டு

கொடுத்த பின்புதான்

அவள் மகன்

பிணம் கிடைத்தது!

உரிமை கோராத - நிலையில்

பிணங்கள்

கடலில் மிதக்கும்!

தலையாட்டி பொம்மை
தலையாட்டியதால்
சீத்தாவின் அண்ணன்
கத்த.... கதற.....
இழுத்துச் சென்ற பிரமை
இன்னும் மாறவில்லை...!

மனிதன் பிற விலங்குகளை
வேட்டையாட தடை-
இந்நாட்டில்!

ஆனால்-
மனிதனை மனிதன்
வேட்டையாடினால்
அவனுக்கு-
பதவியுயர்வு!
பணப் பொதி!

தலை நகர் தெருக்கள்....!

தலை நகர தெருக்களில்
பெண்கள் தொல்லையால்
உன்னைச் சுமந்த - இதயம்
நொறுங்கிக்கிடக்கிறது!

தெருக்களில் என்
வாலிபம்
தொலைந்து விடுமோ என்று
அச்சமாகயிருக்கிறது.
காதலி!

நூறு மூக்குகள்
கண்டாலும் அது
உன்
மூக்குப் போலாகாது!

கூந்தலை
சுமக்க உத்தரவிடு!

தாவணியை சரி செய்ய
அனுமதி கொடு!

கூந்தலை
என் உள்ளங்கை
நீவ உத்தரவிடு
கனவில்

சிரிக்கிறேன் என்று
 நினைத்து விடாதே!
 காவேரியைக் குடித்து!
 பசியைத் தீர்க்கிறேன்-
 நஞ்சைக் குடித்து-
 தாகத்தை தீர்க்கிறேன்!
 கவலைப்படு!

எல்லோரும்
 இறப்பது இயற்கை
 நான்
 அணு அணுவாக
 செத்துக் கொண்டிருக்கிறேன்!
 பிரியப்படு!

தலை நகர தெருக்களில்
 பெண்களின் தொல்லையால்
 உன்னை
 சுமந்த இதயம்
 நொறுங்கிக் கிடக்கிறது.

எது கெடுதி....?

ஒவ்வொரு உள்வாங்கலிலும்....

சந்திரனுக்கு

உன்னோடு

சென்று வருவதைப்போல....

காற்றில் உன்னோடு

கதைப்பதைப்போல....

எனக்குள்ளே

எத்தனை மாற்றங்களை

விட்டு விட்டுச் செல்கின்றன..

அந்த

ஆனந்த அபிஷேகத்தின்

ஆராதனைகள்!

என்னைப் பார்த்துவிட்டு
சிலர் சொல்லலாம்
“ஹேரோயின்”
உடம்புக்கு கெடுதி என்று
பெண்ணை விடவா?

27. 05. 1990

“கவிதாசாகரம்”

தினகரனில்

(படத்தைப்பார்த்து கவிதை எழுதும்
போட்டியில் தெரிவானது)

வழிந்தோடுது பாரு.....!

வறுமை யென்னும் ஆறு
வழிந்தோடுது பாரு!
கனத்த நெஞ்ச ஓடங்கள்
கரை சேர முடியாமல்
கண்ணீரில் ததும்புது பாரு!

ஏ....

கோழை மனமே நீ யாரு...?

(வறுமை)

உண்ண உணவின்றி
ஊருசனம் பசித்திருக்கு!
உறக்கம் கண்களை தழுவாத
உள்ளங்கள் பல விழித்திருக்கு!

(வறுமை)

பக்கத்து வீட்டு பாத்தும்மாவின்
அடுப்பில் பானையேறி
பல நாளாகிறது!

அவள் -

பிள்ளையோ பாலுக்கு அழுகிறது!

(வறுமை)

முனியம்மா மூலையிலே
முடங்கி கிடக்கிறாள் நோயாலே!
விருந்துண்ண வழியில்லாவிட்டாலும்
மருந்து உண்ணவாவது - இவள்
வறுமை தீர்க்குடாதா?!

(வறுமை)

ஒருவருக்கொருவர்..... வீட்டுக்கு வீடு....

ஊருக்கு ஊரு..... நாட்டுக்கு நாடு.....

விளை நிலம் பார்த்தே
விதை விதைப்பான் விவசாயி.
விளை நிலம் தவறினால்
எந்த....

விதையும் முளைக்காது.
விளைவு தராது!

இறைவனென்றும் விவசாயி
விதைக்கும் வறுமை
விதைக்கு மட்டும் விதை நிலம்
தேடத் தேவையில்லை...

எங்கும் முளைக்கும்.
எதிலும் முளைக்கும்.

குடிசையிலும் வேர்விடும்.
குழந்தையிலும் தளைக்கும்.

முதுமையிலும் முளைக்கும்
பெரியவரிலும் பசுமை தரும்.

பாட்டாளியில் படரும்
விதைக்குமிடமெல்லாம்

முளைக்கின்ற - ஒரு
சக்தியுண்டு.

வறுமையென்னும் விதைக்கு!
(வறுமை)

வேறு வழியின்றி
வெளிநாட்டுக்கு - அனுப்புகிறான்.

மனைவியை!
கதிஜா வெளிநாடு

போவது - கணவனுக்காக!

சகுந்தலா போவது
 சகோதரிகளின் ஒரு சாண்
 வயிற்றுப் பசிக்காக!
 சர்மிலாக்கள் போவது
 சீதனத்துக்கு - சீர் வரிசை சேர்க்க!

ஓ....

எத்தனை கன்னிப் பெண்கள்..?

இந்த-

வறுமையால் சீதனத்தால்

விமானமேறிட்டார்கள்...?

ஏறுகிறார்கள்-

ஏறப் போகிறார்கள்.

(வறுமை)

யாசகம் கேட்கிறாள் - ஒருத்தி.

ஒருவனிடம்!

அவளுக்கோ வயிற்றுப் பசி.

அவனுக்கோ காமப்பசி.

அவனோ...

பண்டமாற்று செய்ய

ஒப்பந்தம் கேட்கிறான்.

வேறு வழியின்றி

வழிப்பட்டுப் போகும்

வனிதைகளும் உண்டு.

புசித்திருந்து வாழ்வதிலும்
 பசித்திருந்து சாவது மேலென்று
 வம்புக்கு வரும் வயதுகளும் உண்டு.

காமலீலை முடிந்ததும்
 பேசிய பண்டமாற்றை
 பேசியபடியே வழங்கும்
 கௌரவச் சாயம் குத்திய
 கயவர்களும் உண்டு!
 காம பாணம் தீர்ந்ததும்
 கல்லாலும் சொல்லாலும்
 விரட்டும்
 காட்டு மிராண்டிகளும் உண்டு!

(வறுமை)

02. 11. 1991

“ஒலிமஞ்சரி”

வானொலியில்

நான் செத்துப்போனேன்....!

கையை குத்தி
உன் கண் முன்னால்
ஒரு கிண்ணம் நிறைய
இரத்தம் நிறைத்துத்
தந்தும்
என் காதலை
நம்பாத பாவி நீ!

வாழைப் பூவாய்
கை அரியப்பட்டு!

பிள்ளைகள் கண்ணில்
அனுதாபம்!
கண்ணில் கண்ணீர்
ஒலிபரப்பு!
நான் எதிர்பார்த்த
உன்
ஒலிபரப்பில் நிசப்தம்!

நிசப்த அலைவரிசையை
குளப்பிற்று
உன் தொடர்ச்சியான
கேலிச் சிரிப்பு!
நான் செத்துப்
போனேன்!

உன் செயலால்
 இரவுக்கும் தூக்கமில்லை!
 அது கடும்
 அவஸ்தையான
 மிக நீண்ட இரவு!

என்னைப் போன்று
 இரவுக்கும் தூக்கமில்லை
 கனவு இல்லாமல்,
 இரவு விழிந்திருந்தது!

இரத்தம் தருவதாகச்
 சொன்னால்
 பேயும் பதில் சொல்லும்.
 புதையல் எங்கே
 இருக்கிறதென்று!
 உன் கண்
 என் இரத்தம் குடித்தும்
 காதல் தோண்டுமிடம்
 சொல்லவில்லை!

பலி
 போதவில்லையானால்
 சொல்!
 நான் சாகுமட்டும்
 உடம்பிலுள்ள
 இரத்தத்தை பலி
 தருகிறேன்!
 அப்போதாவது
 பதில் சொல்!

என்னைப் போன்று
இரவுக்கும் தூக்கமில்லை!
கனவுமில்லாமல்
இரவு விழித்திருந்தது.!

05. 07. 1998

“கவிதாசாகரம்”
தினகரனில்.

மழை ஓயவில்லை.....!

வானம் பொத்து விட்டது!
ஊரெல்லாம் வெள்ளம்!

வீதியெல்லாம் ஆறு!
ஆறெல்லாம் கடல்!

கடல்
கரையை விழுங்கிற்று!

மண்வீடு கரைந்து விழுந்து...
சிதைந்திட்டு!

தாரா...கோழி...
எங்கு செல்வதென்று
தெரியாமல்
நீந்தி மூச்சுத் திணறிற்று!

வெட்டாமல் வைத்த
வேளாண்மை
நோய்க்குள்!
பாதிக்கப்பட்ட வரப்புக்கள்
களப்புக்குள்!
வெட்டிவைத்த வேளாண்மை
கடலுக்குள்

கள்ளத்தனமாய்
 அடுத்தவன்வீட்டுக்குள்
 நீரை வெட்டிவிட்டு
 ஆளுக்காள் சொல்யுத்தம்
 நடத்தும் ஒருகூட்டம்

வீதிக்கு நீரை
 வெட்டி விட்டு
 சிறையில் உதைபடும்
 மறு கூட்டம்!

வளவெல்லாம் அத்தாங்குடன்
 சிறு பிள்ளைகள்.
 அத்தாங்கெல்லாம் மீன்.
 மழை ஓயவில்லை

‘அம்புலன்’ இல்லாத
 வைத்தியசாலையில்
 வயிற்றுளைவால்
 பத்துப்பேர்.
 காய்ச்சலால்
 கணிசமானோர்
 மழை ஓயவில்லை

01. 02. 1998

“கவிதாசாகரம்”
 தினகரனில்

உயிருடன் இயேசுவாக!

என் உடம்பு
வீட்டுக்குள்ளேயே
செய்யப்பட்டிருக்கின்ற
குடல் குழாய்களில்
சுடு நீர்
ஓடுகிறது!

நிழல் கூட
துப்பாக்கி முனையில்
என்னை
அச்சுறுத்துகிறது.

காற்றுக்குப் பதிலாக
எனது
நுரையீரல்
நெருப்பை
நிறைத்திருக்கிறது

தென்றல் கத்தி
என்
தோலை
உயிருடன்
உரித்துக் கொண்டிருக்கிறது.

ஊர்ச் சிலுவையில்
உயிருடன்
அறையப்பட்டு
தொங்கிக் கொண்டிருக்கிறேன்.
இயேசுவாக!

பேனாவுக்கு
பதிலாக
என்
கைகள்
காச்சிப் பழுத்த
இரும்புக் கோலை
பிடித்திருக்கிறது.

முளைக்குப் பதிலாய்
என் தலைக்குள்ளே
டைனமைட்டு
வெடி குண்டு
வைக்கப்பட்டிருக்கின்றது.

வாலிபக் குருதியின்
நாடி
நாளங்களிலெல்லாம்
குருதி
கொதித்தாவியாகிறது.

என்ன நடக்குமோ?
என்ற பயத்தில்
உயிர் தப்ப
பதுங்கிப் போய்
ஒழித்து நிற்கிறேன்.
வெடிகுண்டுக்குப் பக்கத்தில்.

04. 09. 1993

“ஒலிமஞ்சரி”
வானொலியில்.

நீ ஏ (பே)சு!

காதல் விண்ணப்பித்து
காத்திருக்கும்
ஜீவன் நான்!

புத்தகம் விரித்தேன்
படிக்க
அதில் தெரிவது
உன்-
முகம்.

மழை மேகம் நான்.
மயில் நீ.
என்னைக் கண்டு
நீ....
ஆட வேண்டும்
ஓடக் கூடாது

உன்-
வார்த்தை வீசும்
வாசனை கேட்க
காதுக் கதவு வியாபித்திருக்கிறது.

நீ = பூ

பேசு!

வாய் திறந்து

வார்த்தை வீசு!

இல்லையென்றால்

ஏசு!

அன்பு

அவசரகாலச் சட்டத்தின் கீழ்

உன்னை

கைது செய்யப் போகிறேன்.

சாதாரண கைதியாகவல்ல!

ஆயுள் கைதியாக!

உன்

கார வார்த்தை

என்

அமில சிரிப்பின் முன்

நடு நிலை

பூ!

பேசு!

வாய் திறந்து

வார்த்தை வீசு!

வேப்பம் பிசின்.

ஆயுதக் காமங்கள்
வேப்பம் பட்டைப் பெண்ணை
கற்பழித்ததால்
பட்டைப் பெண்ணுக்கு
பிறந்த அசிங்கக் குழந்தை!

அடையாள
அட்டையில்லாத பட்டை
சமூகப் போரில்
தண்டிக்கப்பட்டதால்
கண்டித்துப் போன
இரத்தம்!

இளமைக் கரும்பில்
சாற்றைக் குடித்து...
காதல் தீ மூட்டி....
குளிர் காய்ந்து விட்டு
போனவனை நினைத்து
பட்டை வடிக்கும்
பவித்திரக் கண்ணீர்!

பட்டைக் கண்ணுக்கு
கக்கட்டி நோய் - வந்ததால்
கண்ணாலே வடித்த
பூழை!

“கவிதாசாகரம்”
தினகரனில்

நடமாடும் நினைவுகள்.

உடலுக்கு
சமாதி கட்டுவதைப் போல...
நினைவுகளுக்கும்
சமாதி கட்டினேன்...
அதற்குள்ளேயே
அடங்குமென்று!
கட்டிய பின்பும்
நடமாடுகின்றன...
நினைவுகள்
சமாதிக்கு உள்ளும் வெளியுமாக!

கல் வெட்டுக்களைப் போல
காதல் வெட்டுக்களும் விழுந்ததால்...
இந்த குருத்து வயதிலேயே
குமுறிக் கொண்டிருக்கிறது...
ஒரு எரிமலை...
என்...
இதயத்துக்குள்ளே!

அரும்புகள் வளரவளர....
தழும்புகள் தெளிவாவதைப் போல
அந்த....
நினைவுகளும்
தெளிவாகிறது.
நான்....
மறக்க முயல முயல!

காதல் குருடானயென்னை
 தனியாய்...
 திசை தெரியாத காட்டிலே...
 விட்டு விட்டு...
 வேறொருவனோடு
 புது உறவுக்குப்
 பாலமமைத்துக் கொண்டிருக்கின்றாள்
 திரும்பி வரமாட்டேனென்ற
 நம்பிக்கையில்.

என்றோ ஒரு நாள்
 நான் சந்திக்காவிட்டாலும்
 என்னுடைய கவிதைகளாவது
 சந்திக்கும் அவளை!
 நினைவுகள் உறங்காது
 அது வரைக்கும்!

07. 12. 1991

“ஒலிமஞ்சரி”

வானொலியில்.

வான் உடைந்து பெய்யும் மழை...

வானச் சல்லடை
கழன்று விழுந்தது போல்
தொடர்ந்து
பெய்தது மழை!

நதியின் உடலாய்
பள பளத்திட்டு
தெரு முதுகுகள்!

இடியோசை கேட்ட
நாகம் போல
ஓலைக் குடிசைகள்
மேல்...
தஞ்சமடைந்திட்டு
கோழிகள்!

படிக்க கஷ்டமாக....
எழுத முடியாமல்....
பனங் கொசுக்கள்....
கண்ணைச் சுற்றி....
வட்டமிட்டு....
கண் நோய்களுக்கு
முன்னுரை எழுதிட்டு!

உடம்பு எல்லாம் குத்தும்
நோய் பரப்பும்
கழுதை போல்

காதுக்குள் கத்தி..
 தூக்கத்தை கெடுக்கும்!
 கோபச் சூட்டைக்
 கிளப்பும்!
 நுளம்பு கூடிட்டு!
 தவளை...
 சில்லாறு...
 தவளை
 சேர்ந்து
 மீன் நேயர்களுக்கு
 இலவச
 இசைக்கச்சேரி நடத்திட்டு!

மரத்தால் விழுந்தவனை
 மாடு ஏறி
 மிதித்த கதையாய்
 மடிச்சிக் கட்டி நோயில்
 ஏற்கனவே..
 வாடியிருந்த வேளாண்மை
 வெள்ளத்தால்..
 இப்போது
 பட்டுப் போயிட்டு!

எவ்வளவு கஷ்டப்பட்டு
 கட்டிய
 வீடுகளை விட்டு
 கடியன்..
 சிறு உணவுடன் மட்டும்
 பூமியிலிருந்து
 அகதியாய் வெளியேறிட்டு!

பூமிக்கு உள்ளிருந்த
 கார்த்திகைப் பூச்சி
 எந்த இலட்சியமுமில்லாமல்,
 வெளியேறி மறு நிமிடமே
 எந்த இலட்சியமுமில்லாமல்
 இறக்கைகளை கழற்றி
 எந்த இலட்சியமுமில்லாமல்
 துடித்து இறந்தாச்சு....!
 முற்றத்தில் சதுப்புத்
 தண்ணீர்!
 காலடித்து விளையாடிய
 சிறுவர்களின்
 காலிடுக்கில்
 சேற்றுப் புழு....!
 சுவரில் உரச.... உரச....
 குறையாத கடி.
 இரத்தம் வரும்மட்டும்!
 காலை வெட்டி
 கடனுக்கு விற்போமா?
 ஆறாத கடி ஏற்பட்டு!

கறுப்புக் குடை....
 வெள்ளைக் குடை....
 வர்ணக்குடை....
 வீதி எங்கும்
 பணக்கார
 பாதசாரிகளின்
 குடைகளாயிட்டு!

23. 08. 1998

“கவிதாசாகரம்” தினகரனில்

நிலவு....!

பதினாறு வயது ஏழை
பெண் வானத்தின்
கிழந்த
மேகச் சட்டைக்கூடாக
தெரிகிறது.
அவள் உடல்....!

இளவரசி வானத்தின்
நெற்றியில்
அவள் காதலன் இட்ட
தங்கப் பொட்டு....

பெண் வானத்தின்
பர்தா மேகம்
நழுவிய போது
வட்டமாய் தெரிகிறது.
அவள் முகம்....!

இனிப்புச் சாப்பிட்ட
தெய்வ புத்திரனின்
வாயிலிருந்து வடிந்த
நீர்ச் சொட்டு....!

ஆகாயக் கடிதத்துக்கு
மேலே ஓட்டப்பட்ட
முத்திரை....

16. 01. 1994

“கவிதாசாகரம்” தினகரனில்

சஹாராவை நோக்கி....!

மேயில் ஏறி

ஜான்

நடந்து கொண்டிருக்கிறது.

அக்கினிப் பிரசவத்தில்

இறந்து போனது.

உயிர்ச் சருகுகள்.

உஸ்னத்தின் அவஸ்தையில்

குருதி வியர்வை

கொதி நீராவி

குளிக்கிறது உடம்பு.

சூரியத் தேச

அக்கினிப் பிரளய

வெதும்பை வியர்வையில்

கோபம் கடும்.

எரிச்சல்

எல்லாம் இணைந்து

வருகிறது ஒன்றாய்ச் சூட்டில்

இரவில் ஒன்று...

பகலில் ஒன்று...

மாற்றி ஆடை...

கழுவி அலுத்து விட்டது!

நாத்த வியர்வையை...

உடம்பிலிருந்து
 வெளியான
 ஆவி வியர்வை
 ஒரு
 போருக்கு தயாராகிறது-
 இளங்குருதி வேசத்தில்.

ஆம்....
 அம்....
 கொஞ்ச நாளாக
 இங்கே-
 காற்று அம்புயலன்னைக்-
 காணவில்லை!
 வியர்வை நோயாளியை
 கொண்டு செல்ல

இரவு சுடுகிறது...
 நிலவு சுடுகிறது...
 நிலவு
 குரியனிடம் இருந்து
 குட்டைக் கற்றுக் கொண்டது
 இல்லை.... இல்லை....
 குரியனின் அண்ணன்
 நிலவு-

சுடும் மணலின்
 தாகத்தில்
 அல்லிப் பூ....
 ரோஸாப் பூ....

காம்பிலிருந்து
விழுந்தது அகதியாய்.

மனிதா!

ஓ
என்ன உஸ்னம்.
குளத்தை குடித்தாலும்
குறையாத
ஒட்டகத் தாகம்.

மண்ணில் ரேகை
பதித்த
நடந்த குழந்தை
அழுகிறது.

ஆம்...
முன்பை விட
இப்போது உஸ்னம்
கொழுத்திருக்கிறது.

ஓ...
என்ன அனல்...
என்ன கொதிப்பு...
என்ன வெக்கை...

இங்கு
சஹாராவை நோக்கியே
ஒரு
பிரசவம்.

இன்டநெட் யுகம்.

கருப்பைக்குள் புகுந்து
அணுக்கதிர் பீச்சி
கருச்சிதைவு செய்து.
பெண் மலடியாக்கு!

பத்து வருடம்
கழித்தாலும்
ஆணுக்கு பிரசவ
வேதனை கொடு!

இந்தத்தேசம் புரட்ட
புதிய நெம்பு கோல்
செய்!

கண்ணீர் துடைக்க
வானத்தை
கைக்குட்டையாக்கு!

பூ இல்லாத
ஆண் இல்லாத - ஒரு
புதிய தேசம் உருக்கு!

மனிதம் மனதை
சலவை செய்யும்
ஒரு நவீன சவக்காரம்
தயாரி!

கடல் கொதிப்பு
ஆற்றுக்கும்
கற்றுக் கொடு!

யுத்தம் விட்ட எச்சம்.
மனிதன் பிணம்.
காகம்
ஒற்றுமை குலையாதிருக்க
கொத்தாது தடு!

வறுமை கண்டு
அஞ்சாத கம்பியூட்டர்
மனிதம் செய்!

என்றும் பசியாத
வயிறு செய்!

மனிதனை அழி!
மிருகமாக்கு!

சூரியன் முத்தம் கொடாத
கிழக்கு சமை!

பெண் கை
தந்திரம் வெல்லும்
மந்திர கோலைக் கொடு

விலை உயர்ந்தாலும்
நிலவை செதுக்கு
தாவணி தை!

இருளானாலும் நிலவுக்கு
பர்தா போடு!

சுழித்து வீழ்ந்த சூரியன்.

சூரியன் சுழித்து
கீழே விழுந்திற்று!

சந்திரன் சரிந்து
சபையை விட்டு
ஒதுங்கிற்று!

பூக்கள் மலர்ந்தவுடனே
உதிர்ந்திற்று!

அது ஓர்
கடுமையான மரணம்!

அவன் இரத்தப் புற்று நோய்!
தலை நகரில்-
மஹரகம் மருத்துவமனையில்!

நான்கு பாடத்தில்
“ஏ” பெற்று
இம்முறை பல்கலைக்கழகம்
செல்வானென்று
வர்த்தக ஆசிரியர்களால்
கணிக்கப்பட்டவன்!

தலைநகர் காற்று
கடுகதியில் வந்து
கிராமத்தை காதில்
உச்சரித்தது!

ஊர் அழுதது...
அழுது கொண்டிருக்கின்றது...
அழும்....

ஊரின்
கண்ணில் இரத்தம்!

சோகம் ஜீரணிக்க
முடியாமல்
வானம்
இரத்தம் பொழிகின்றது!

அவனை நேசித்தவள்.
அவன் நேசித்தவள்
நோய் என்று
தெரிந்ததும்
நழுவிப் போய்
வெள்ளைப் பஜிரோவில்
மாற்றான் மனைவியாக
மாறிப் போனவளின்
கண்ணில் மட்டும் ஒரு துளி
கண்ணீரும் கசியவில்லை!

ஏன்....?
மனசு மரணித்து விட்டது.

சோகம்
ஜீரணிக்க முடியாமல்
வானம்
இரத்தம் பொழிகின்றது!

நானுமோர் கனவோ....!

நானுமோர் கனவோ? - இந்த
ஞாலமும் பொய்தானோ...?

வேதனையின் ராகங்கள்
விழிகளுக்கு சோகங்களோ....?
துயரைச் சொல்லி - அழுதால்தான்
துன்பத்துக்கு ஆறுதல்லவோ?
ஆறுதலுக்காய் சொல்கிறேன்.

கற்ற கலையும் - எனக்கு
கை கொடுக்கவில்லை!
கல்வி கற்றிருந்தும்
கரைதானும் காணவில்லை!

தொட்டதெல்லாம் தோல்வி
நல்ல பாதையென்று
நம்பி மீண்டும்
திரும்பி வரலாமென்ற
திமிரோடும் மமதையோடும்
நீண்ட பாதையிலே சென்றேன்.

மீண்டும் திரும்ப
முயற்சித்த போதுதான்
நான் போனபாதை
முட்கள் நிறைந்த
மீண்டும் திரும்ப முடியாத
ஒரு வழிப்பாதையென்ற
உண்மையைப் புரிந்தேன்.

இப்போதோ....
 இறந்த காலமென்ற
 நெருப்பினிலே எதிர்
 காலத்தை கருக்கி
 வாழ வழியற்று
 வாலிபத்தை வீணாக்கி
 கடந்த கால
 நாட்களையும் கனவாக்கி
 வாழும் எனக்கு
 சோகத்தின் பிரதிபலிப்பால்....
 எல்லாமே பொய்!
 எல்லாமே வேசம்!
 ஏன் இந்த
 ஞாலம் கூடப் பொய்யே!

28. 10. 1987

“வாலிப வட்டம்”

வானொலியில்

(படத்திற்கு கவிதை எழுதும் போட்டியில்
 தெளிவான நான்கு கவிதைகளுக்குள் ஒன்று)

கசக்கும் பருவம்....!

வறுமை யென்றும் பூ பூக்கும்போது
 வாலிபப் பருவம்கூடக் கசக்கும்!
 வாலிபமே முதுமையாய் மாறும்போது
 வாட்டத்தால் சரீரமெல்லாம் துடிக்கும்!
 இளமைக் காலத்தை எண்ணி எண்ணி
 இன்பக் கனிவினில் மனம் மிதக்கும்!
 இறுதிப் பயணத்தை நினைக்கும் போது
 இடி விழுந்தது போலிருக்கும்!

அன்புகாட்டிய நண்பன் எங்கே?
 ஆசை காட்டிய மனைவி எங்கே?
 பிள்ளை குட்டிகள் எங்கே? என்
 பேரக்குழந்தை எங்கே?
 சுரண்டிச் சுரண்டி மற்றவர்களிடம்
 சுவீகரித்த சொத்துக்க ளெங்கே?
 இவையெல்லாம் இறுதிவரை வந்திடுமா?
 இறந்தபின் உனை நினைத்து பார்த்திடுமா?

சுரண்டிச் சுரண்டிச் சேர்த்தவை யெல்லாம்
 சுவர்க்கத்தில் குடியிருக்க உதவிடுமா?
 பிள்ளை குட்டி மனைவியெல்லாம் உந்தன்
 பிணத்தைப்புதைக்காது பட்டினியாய்
 இருந்திடுமா....?

04. 01. 1987

“சிந்தாமணியில்”

கறுப்புச் சூரியக் கதிர்

கறுப்புச் சூரியக் கதிரின்

அக்கினிச் சுவாலையை....

ஒரு புயலை....

இந்த தேசம்

இனி சுவாசிக்கக்கூடாது.

உறுகாம மனிதம்

பாலமுனைக்குச் சருகாய்....

அகதியாய்....

புல்லாங்குழலாய்

வெடித்துச் சிதறியது.

வட - கிழக்கு!

எத்தனை உடல்...

எத்தனை வீடு...

எத்தனை கிராமம்

எரித்தது அக்கினி

கதிர்களுக்கு

ஏன்

இந்தக் கறுப்புச் சோகம்.

அம்மா உன் கண்ணீரும்

முஜி

உன் சோகமும்

தம்பி உன்

பிரிவும் ஆறாத ரணம்

உயிர் போனபின்
 தேசம் யாருக்கு....?
 குருதிக்கா...?
 குருதி வடிக்கும்
 புனல் மண்ணுக்கா...?

ரீ 56 யை ஒழி
 ஸ்கட்டை நொருக்கி
 தூங்கத் தலையணைச் செய்!
 L. M. G. களை நிறுத்தி
 வேலிகட்டு!
 லோஞ்சரை அறுத்து வீட்டுக்
 கூரையை நிறுத்த
 தூண் செய்!
 இன்னும் ஒரு
 கறுப்புச் சூரியக்கதிர் வராதிருக்க.

குருதி குடித்து
 பிணம் தின்று
 உக்கிப் போனது.....
 செம்மண் கனாத் தேசம்.

கறுப்புச் சூரியக்கதிரின்
 அக்கினிச் சுவாலையை...
 ஒரு புயலை
 இந்த தேசம்
 இனி
 காணக் கூடாது....!

அறிமுகம்

புதிய கவிதை உழவன்.....

தென்கிழக்கின் மையம் ஒலுவில், தென்கிழக்குப் பல்கலைக்கழகம் எனக்கொண்டால் பல்கலைக் கழகத்தின் தெற்குப்பக்கமாகவுள்ள ஊர்களில் கலைமகளின் கட்டாட்சம் பெற்ற ஒருராக கருதப்படுகின்ற இடம்தான் அக்கரைப்பற்று. அக்கரைப்பற்றில் உற்பத்தியான

எந்தக்கலைஞருமே சோடை போனதில்லை. அதிலும் 1980க்குப் பிறகு இங்கிருந்து கவிதை எழுதத்தொடங்கிய பலர் அவதானிப்புக்குரியவர்களாக விளங்குகின்றனர் அப்படி விளங்குகின்றவர்களுள் ஒருவராக வளர்ந்து வருகின்றவர்தான் 'ஸாலி இப்னு நபீஸா' என்றும் கவிஞராவார்.

பயிற்றப்பட்ட விஞ்ஞான ஆசிரியரான இவர் கவிதை, சிறுகதை, வானொலி நாடகம் ஆகிய துறைகளில் கவனம் செலுத்தி, கவனத்தை, கவர்ந்து வருகின்றார்.

தமது ஆறாவது வயதில் தந்தை முஹம்மது மீராசாஹிபுவை இழந்தார். இவரின் உண்மைப் பெயர் சாலிஹ், தாயின் பெயர் நபீஸா - தாயின் மீது கொண்ட பற்றுக்காரணமாக தன் பெயரோடு தாயின் பெயரையும் சேர்த்து ஸாலி இப்னு - நபீஸா என்னும் புனைப் பெயரில் எழுதிவருகின்றார்.

கலை, கலாசார அமைச்சின் அனுசரணையுடன் அக்கரைப்பற்று தேசிய கலைஞர் பேரவை 1995-இல் நடாத்திய கலைஞர் கௌரவிப்பு விழாவில் "கலை கிளவல்" என்னும் பட்டத்தோடு, தங்கப்பதக்கமும், சான்றிதழும் தந்து கௌரவிக்கப்பட்ட கவிஞர் ஸாலி இப்னு நபீஸா புதுக்கவிதையை புதுக்க விதைக்கின்ற ஒரு புதிய கவிதை உழவன் என்பதை அவரது கவிதைகளை வாசிப்பவர்கள் உணர்ந்து கொள்ளுவர்.

- கவிஞர் அன்புடன் -